

POSTAWA APOSTOŁA PAWŁA

W 3 rozdziale Listu do Filipian, Paweł pisze jakie powinno być nasze nastawienie, jeżeli chcemy w pełni osiągnąć Boży cel. Mówi, żeby zapominać o rzeczach, które są za nami i nieustannie patrzeć w przyszłość na to, co jest przed nami. Pomimo wielu pokus, nie chce patrzeć wstecz. W Dziejach Apostolskich 20:23-24, mówi, że jest w tym niewzruszony pomimo świadomości, że czekają go prześladowania. Strach przed prześladowaniami nie zachwiał jego wytrwałości w dążeniu do celu. W Dziejach Apostolskich 26:19 zeznaje przed królem Agryppą, że na początku nie był posłuszny niebiańskiemu widzeniu, które prawie trzydzieści lat wcześniej otrzymał od Pana, ale w swoim ostatnim liście mógł już stwierdzić, że stoczył dobry bój i ukończył swój bieg (2Tm 4:7). Paweł to człowiek, który do ostatniego dnia uparcie zmierzał do Bożego celu. Pomimo niezliczonych namów do rezygnacji i zawrócenia, pomimo zaciekłych prześladowań, pomimo oczerniania, oszczerstw i wszystkiego innego, niezachwianie zmierzał do celu. Człowiek jest błogosławiony wtedy, gdy na końcu swojego życia ma takie same świadectwo.

Jak często oglądasz się wstecz? Błędy z przeszłości często nas zniechęcają. A gdy już się tak stanie, wtedy przychodzi diabeł i zaczyna szeptać, że Bóg nie ma już dla nas niczego do roboty. Wielką zachętą było dla mnie zawsze to, że Pan powiedział nawet oślicy, że jej potrzebuje (Mat 21:2-3). Jeśli Pan Jezus potrzebował do wypełnienia swojej misji oślicy, a przy innej okazji Bóg przemówił przez oślicę (Liczb 22:28), to znaczy, że nadzieja jest dla każdego. Cały Stary Testament napisano aby nas zachęcić, także historię z oślicą Bileama (Rzym 15:4). Możesz czuć się głupi jak osioł i robić tysiące błędów, ale jeśli twój Pan Cię potrzebuje i tak postanowi, to będzie mówić także przez Ciebie.

Ta sama Biblia, która zabrania martwić się o jutro, z jednakową pilnością nakazuje patrzeć w przyszłość. Jednak żeby w przyszłości móc ufać Panu, należy zerwać z przeszłością i zacząć żyć teraźniejszością. Jeśli tak postąpisz, to doznając w przyszłości upadku nie doprowadzi Cię on do rozpacz. Wyznaj ten upadek Panu, aby twój grzech został oczyszczony i nie ustawając w wysiłkach próbuj po raz kolejny. Nigdy nie popadaj w rozpacz, ani nie rezygnuj. Nie oglądaj się wstecz i nie patrz z tęsknotą w przeszłość, bo to jest jak płacz nad rozlanym mlekiem. Ale uważaj, żeby nie popaść też w pychę, która niszczy duszę. Więc nie zapomnij o tym, jeśli Bóg Cię jutro użyje w jakiś cudowny sposób. Strzeż się też, aby nie popaść w samozadowolenie. Zniechęcenie z jednej strony i duma z drugiej oznacza to samo, że szatan chce Cię zatrzymać lub zawrócić z obranego kursu i pozbawić skuteczności.

W Liście do Efezjan 5:15-16 Paweł pisze, że mamy mądrze postępować w tych złych dniach i wykupywać nasz czas. Oznacza to, że każdą okazję, jaka nam się nadarzy, mamy wykorzystywać dla Bożej chwały (1Kor 15:58). Każdy z nas ma tylko jedno krótkie życie, dlatego dzień tego życia powinien być poświęcony Bogu. Ale to może się wydarzyć tylko wtedy, jeśli uparcie będziesz szukać tego, co zaplanował dla Ciebie Bóg. Nieważne jak ciężkie próby będziesz przechodzić, najważniejsze żeby mieć takie nastawienie umysłu. Nie należy też patrzeć na innych i porównywać tego co robisz z sukcesami innych, ponieważ to zawsze prowadzi do zniechęcenia albo pychy (J 21:20-22; 2Kor 10:12). Zawsze należy patrzeć tylko przed siebie (Prz 4:25).

Przed nawróceniem, Paweł był całkowicie oddany swojej religii (Dz 22:3-4). To nie był słaby człowiek o małej wierze, jak nam się często wydaje. Gdy się nawrócił, był tak samo całkowicie oddany Chrystusowi. Jedyna różnica była w tym, że musiał przestawić swój umysł z tego, co ziemskie, na to co jest w górze. Nasz zmartwychwstały Pan mówi wyraźnie, że nie akceptuje letniości (Obj 3:16). Bóg szuka osób całkowicie oddanych i bezkompromisowych, bo tylko tacy ludzie mogą realizować jego zamiary na ziemi. Gdyby współcześni wierzący mieli takie podejście do nauki, jakie mają do chrześcijaństwa, to nie ukończyliby nawet podstawówki. Gdyby byli tak połowiczni w swojej pracy, jak wielu wierzących w służbie dla Bogu, to już dawno zostaliby zwolnieni. Wielu chrześcijan całym sercem angażuje się w różne prozaiczne działania, które niestety rzadko kiedy okazują się chrześcijańskie! Oni mówią, że gdy król Hiskiasz pracował z całego serca, to mu się dobrze powiodło (2Krn 31:21). Jednak gdy nadszedł dzień, w którym Hiskiasz zapomniał o tym, czego doświadczył w przeszłości, wtedy też tragicznie zawiódł Pana.

Jezus wzywa tych, którzy idą za Nim słowem i przykładem, aby ich oczy nie utraciły obranego celu. Pewnego niedosłego wyznawcę nawet ostrzegł, że osoba, która przykładła rękę do pługa i ogląda się wstecz, nie nadaje się do Królestwa Bożego (Łk 9:62). Jezus stanowczo nakazał iść w kierunku wskazanym przez Ojca, gdyż kierował się założeniem: „Czyż nie wiedzieliście, że w tym, co jest Ojca mego i Ja być muszę?” (Łuk 2:49). Jezus nie szukał zwolenników wśród ludzi, którzy nie chcieli iść tą samą drogą i patrzeć w tym samym kierunku. Dlatego jedynym celem ucznia Jezusa, musi być wielbienie Boga, poprzez czynienie Jego woli. Wszystko pozostałe - pieniądze, pozycja społeczna, małżeństwo, praca zarobkowa itp - musi być podporządkowane tej jednej sprawie. Wszystko musi być użyte do Bożych celów. Dopiero gdy przyjmiesz taką postawę, możesz oczekiwać wypełnienia się w Twoim życiu Bożej obietnicy z Listu do Rzymian 8:28. Jest ona adresowana wyłącznie do ludzi, którzy kochają Boga i dostosowują swoje życie do jego celów. Wtedy wszystko w Twoim życiu będzie współdziałać ku dobremu.

Należy też pamiętać, że do wieczności trafią tylko ci, którzy na ziemi wykonywali Boże dzieła, które trwają na wieki (1J 2:17). Poza nimi, wszystko zostanie zniszczone. Niechaj więc Twoim jedynym celem, będzie wykonywanie Bożych dzieł. Niech to będzie Twoim pokarmem i napojem (J 4:34), tak samo jak dla Jezusa. Osoba według Bożego serca to ta, która pragnie wypełnić całą Jego wolę. Tylko taka osoba może w oczach Boga skutecznie służyć swojemu pokoleniu (Dz 13:22-36). Bóg szuka takich mężczyzn i takich kobiet także dzisiaj.

Zac Poonen

The Attitude of the Apostle Paul / 04.03.2018